

Dagbog Neumünster 2015

I år er det 38. gang Højby S & G Håndbold afdeling drager mod de sydlige himmelstrøg til Neumünster i Tyskland, for at indtage de udendørs håndboldbaner og besøge håndboldafdelingens mangeårige venskabsklub SV Tungendorf.

Siden 1977, hvor Erik Skovsgaard, Johs og Åshild Hvidesen startende denne nu mangeårige tradition, har håndboldafdelingen hvert år besøgt de tyske venner, for at få en weekend fyldt med masser af håndboldoplevelser og socialt samvær på tværs af alle ungdomsholdene, trænere og medhjælpere.

I 1977 besluttede man at Højby skulle prøve at begå sig på den internationale arena og prøve kræfter med de tyske kæmpere. Det var lige fra start en succes på grund af den vel tilrettelagte håndboldturnering, hyggelige tur og mulighed for at prøve kræfter med håndbold på en lidt anden måde. Det blev hurtigt besluttet, at dette skulle være en fast årlig tilbagevendende tradition, så inden længe blev vi venskabsklub med SV Tungendorf i Neumünster.

Turen er som sagt fyldt med mange traditioner som f.eks.: stop ved grænsen for at handle, vi sover i samme sovesal år for år, der kæmpes om de ædle metaller på håndboldbanerne, vi hygger med tyskerne om aftenen, der er venskabelig kamp mellem børn og voksne om lørdagen, vi har vores faste menu og meget mere, der kan læses om i denne dagbog.

Den dag i dag fremstår turen som en årlig begivenhed som både børn, unge og voksne glæder sig rigtig meget til, fordi den giver mulighed for at udleve det som Højby står for: **venskab og respekt**.

I år var vi tæt på at slå tidligere års rekorder med 104 tilmeldte til turen. Som noget nyt i mange år, så havde vi både damesenior og et U8 hold med, så vi var bredt repræsenteret i alle årgange.

U8 har takket været deres meget engagerede trænere Ronni og Allan fået mulighed for at komme med, hvilket er første gang i Højby S & Gs historie. Dette er sket på grundlag af stor opbakning blandt deres forældre, der også valgte at køre med til Tyskland, så børnene kunne få mulighed for at opleve, hvorledes en håndboldtur foregår. Forældrene deltog i overnatningen, så der ikke var risiko for nogen skulle få hjemve og så kunne alle små U8'ere komme tidlig hjem søndag, da alle forældrene havde valgt selv at køre derned, netop for weekenden ikke skulle blive for lang for dem.

Det er netop det, understreger vores Turleiter Claus Elgaard, som kender tegner dette års tur – hvor er det dejligt at se den fantastiske opbakning og det engagement, der er i Højby S&G håndboldafdeling.

Turen startede noget anderledes i år end de tidligere år. På p-pladsen ud for Højby hallerne stod 104 forventningsfulde børn, unge og voksne med fuld oppakning og var klar til afgang kl. 07:00, men der var ingen bus. I år var der ny chauffør på. Vores chauffør fulgte GPS'en meget nøje, hvilket resulterede i at bussen havde forvildet sig ind i alle de små vænger på Nørrelunden. Det tog sin tid at få rettet bussen op og ind på rette rute mod højbyhallerne, så vi kunne få læsset og gjort klar til afgang.

Det var derfor med lettere forsinkelse vi blev klar til afgang, hvilket var til stor glæde for alle de glemsomme, der så lige fik mulighed for at nå at komme i tanke om, hvad de havde glemt og hurtigt lige smutte hjem og få hentet pas, penge, kontaktlinser og hvad man ellers havde glemt, inden turen gik mod Tyskland.

Madholdet som i år bestod af en blanding af nye og gamle kræfter, var klar med både køkkenudstyr, masser af mad og den traditionsrige gode Neumünstermenu. Med Linda Elgaard i spidsen for madholdet og godt hjulpet af Line, Signe og Lone, var både Dagrofa og Super-Brugsen godt tømt for madvarer, juice, frugt mv.

Skolekøkkenet på Højby skole havde igen i år lagt gryder og lokaler til den store mængde kødsauce, der skulle laves på forhånd. Ikke mindre end 12 kg. Kød gik der til. Forældre mv. fik uddelegeret ca. 1 kg. Kød hver til at fabrikere frikadeller, andre blev bedt om at bage boller og kager, så madholdet fik igen i år sikret at ingen led nogen nød hele weekenden

Turen er nu godt i gang, alle hold er blevet installeret i bussen på fastsatte pladser, så alle fra samme hold sidder sammen. Nu stikker vi alle endelig næsen stik mod syd for at starte med at indtage Fleggaard ved grænsen. Vores Turleiter guider specielt børn og unge i reglerne dvs. ingen spiritus og ingen energidrik til jer under 18 år, ellers bliver i afhentet af jeres forældre. I må købe alt det slik, chips og sodavand i kan få for kr. 100,00 og så skal i selv sørge for at slæbe det både ind og ud af bussen.

Så ankommer bussen til Fleggaard. Bussen er hurtigt tømt for mennesker der vandre ind til Fleggaard, der bliver invaderet af slik- og chips hungrende børn og unge.

Nogle børn går sammen om indkøbene, så de rigtig kan udnytte de favorable tilbud om storindkøb. Således allierer Valdemar, Frederik og Johannes sig og kommer stolte ud med kæmpe spande med slik. Disse slikbøtter sætter de 3 drenge sig nøje til at dele lørdag aften efter ankomst, så alle 3 får lige meget. Deres matematiklærer må være stolt, for de forstår at udleve divisionens kunststykke.

En anden der også gør sig bemærket i forhold til storindkøb er naturligvis vores alle sammen Claus Spedtsberg. For Fleggaard har tilbud på Matadormix. Vi kan måske godt tillade os at kalde dig naiv Claus – eller har du bare et meget stort hjerte, når det gælder dine børn? De får i hvert fald overbevist dig om at tilbuddet på 2 x 2,5 kg. Matadormix er så godt, at det kun koster kr. 75,00 for disse 2 store kæmpebøtter. Dette gode tilbud du har gjort brug af skal der naturligvis prales med, da du kommer ud til bussen. Du fortryder dog hurtigt dit praleri, for der er ikke én som tror på, at der kan fås 5 kg. Matadormix for kr. 75,00. Du hiver derfor bonnen frem og bliver utrolig stille, for på bonnen stor der naturligvis ikke 75,00 men 190,00. Til gengæld har du nu sikret, at familien Spedtsberg har Matadormix frem til næste års Neumünstertur.

Også Solvejg må sande at blive snøret - da 3 af de søde u10-piger står med store øjne ved kassen og helt bevidst har brugt hver en krone på slik, sodavand og chips, så der ikke er penge til en plasticpose, så forbarmer hun sig over Sofie, Mille og Isabellas, så de kan få transporteret deres indkøb ud til bussen.

Vel ankommet til Neumünster går den helt store logistik i gang, da bussen skal tømmes. Vi går alle i lange rækker og alle hjælper til med at sikre bussen bliver tømt. Alle madholdets ting bliver afleveret i køkkenet og resten af tingene bliver stillet i vores fælles sovesal. For dem der er med for første gang kan det virke meget kaotisk den første time, hvor der er mange mennesker der vrirler rundt i sovesalen, alle tingene står i en stor bunke inden midt i sovesalen og vi begynder et flytte rundt på alle redskaberne i gymnastiksalen indtil et mønster begynder at tegne sig.

Alle der har været med i mere end 1 år kender rutinerne og ved hvor de forskellige hold skal ligge, hvor spiseområdet skal placeres og hvilket hjørne man skal holde sig fra, som er reserveret til formanden og frue.

I løbet af ca. 1 time er hele følget blevet installeret i sovesalen, køkkenholdet er stort set på plads, Højbycampen med telt og tilhørende flag er sat op ude på håndboldområdet, og vi er klar til at indtage håndboldbanerne.

U8 mix starter kampene op for Højby. Vi må sige at horisonten for de små U 8-spillere i den grad bliver udvidet. Fra at være vant til at spille indendørs på små baner med små mål, kommer de ud og spiller på græs på en større bane, større mål, fremmed sprog og en lidt anden spillestil end den hjemme i Danmark. Men vi må sige de klarer det så flot. Der bliver kæmpet, løbet og alle prøver at skyde på mål. De første 2 kampe vindes med sikker sejr. Mellem kampene lades der op med lækre madpakker og medbragte lækkerier kombineret med madholdes frugt og kageleverancer om eftermiddagen.

3. Kamp tabes og 4. kamp bliver uafgjort, så vores U 8 spillere kommer hjem med en flot bronzemedalje. I kan tro de små var stolte og stod rank og klar til at modtage medaljerne ved præmievognen. Om aftenen bliver de flot belønnet med børnechampagne og fejret som rigtige vindere – vi må sige at Ronni og Allan har taget sejrstrualerne fra Tour de France til sig og på rigtig vis skulle der naturligvis sprøjtes med champagne til stor begejstring hos børnene.

Vi oplevede nogle meget engagerede trænere til U8 som sørgede for at de og deres medbragte forældre, havde en rigtig god og hyggelig weekend og vi håber dette er starten på en ny tradition for Neumünster-turen, så de fremtidige U8 hold også har lyst til at være med til en rigtig dejlig håndboldweekend.

Indimellem u8 kampene er U10-pigerne også i gang. Pigerne går i gang i højt humør og vinder den første kamp stort og flot. Alle pigerne spiller rigtig flot håndbold, de formår at løbe godt samme og alle får mulighed for at skyde på mål. Samtidig står Emma rigtig godt både i den første og de efterfølgende kampe, hvor alle pigerne viser samme gode spillestil – de oplever dog reel modstand i en enkelt kamp, men modstanden slår dog ikke pigerne ud. Tværtimod giver det dem netop lige nye kræfter til at kæmpe det sidste, da de nu kan se at guldet er lige om hjørnet. De bakkes godt op af deres bamse maskotten Bruno og alle U12 drengene, der igennem alle kampene kommer med opmuntrende tilråb.

Til den 2. sidste kamp møder de en dommer der trods den sproglige barriere formår de at kommunikere rigtig fint og han formår at vise lærerige tryllekunster – vi var en overgang lige ved at mistænke modstanderholdet for, at det var dem, der havde bestukket ham til at prøve at vildlede pigerne lidt, for de var meget optaget af tryllerierne – specielt Fie var meget optaget af tryllerierne og nåede endda også at lære ham lidt danske gloser.

Der er stor sejrsrunde blandt pigerne da de modtager deres guld pokal og en fælles bold til holdet. Efter kampene får pigerne velfortjent afslapning og hygge med U14 pigerne, hvor Aida har sørget for et lille frisørhjørne, så alle de piger der har lyst, kan få flettet håret og sat det rigtig flot.

Udover U8 og U10 indtager seniorholdene også banerne om lørdagen. Både herresenior og damesenior når begge til finalerunderne efter nogle hårde indledende kampe.

Herrernes kampe er fyldt med masser af testosteron og både nye og gamle kræfter repræsenterer holdet, som igen er ledet kyndigt af Claus Spedtsberg. Claus har også i år har lagt en slagkraftig plan, da han jo har tradition for at være "metalgarant" – der skal en pokal / præmie med hjem til Danmark. "Der alter Mann" alias Jens Pedersen har igen fået sit comeback – han og sønnen Simon supplerer hinanden godt og forstår meget indforstået hinandens finter.

Derudover ser vi også Peter Kolle på banen som den rutinerede målmand – han må dog til dels se sig slået af yngre og mere friske kræfter på målvogterpladsen – de 2 målvogtere forstår dog at supplere hinanden rigtig godt og vi oplever mange gode parader.

Claus Spedtsberg har i år sørget for at få udarbejdet skriftlige manualer til sine spillere i form af ”spørgsmål og svar” på de mest praktiske ting omkring, hvorledes spillerne kan forvente at kampene vil blive afviklet i år – i får lige et par eksempler fra Claus FAQ;

”Q: Hvis jeg bliver træt efter kamp 2, hvad gør jeg så? A: Tørre Øjnene og glæder dig over, at der kun er 5 kampe til at finalen er overstået!”

”Q: Jeg er kommet til at spille lidt kostbar og har derfor sagt nej til at spille. Jeg har nu fortrudt, og jeg er måske ikke så træt/skadet/gammel/svag, som jeg har givet udtryk for. Hvad gør jeg? A: Det er helt normalt, og du er velkommen på holdet. Hvis du spørger Jens P., Ole L., Daniel, Der Turleiter og mange andre, vil du få at vide, hvordan man forholder sig i den situation.”

Ønsker i at se alle FAQ, er jeg sikker på Claus Spedtsberg vil være behjælpelig med at fremfinde et ekstra eksemplar.

Tilbage til det herrener var kommet for, nemlig at spille håndbold og komme hjem med metal. Der spilles nogle hårde og spændende kampe og herrener kommer velfortjent i finalen – de får metal i form af en øl tønne – om øl tønnden stadig var fuld, da vi kom hjem til Højby må herrener selv svare på.

Damerne er som sagt med igen for første gang i mange år. Det er dejligt at se vi har så mange friske damer i Højby, der ikke er bange for at tage kampen op med tyskerne. Ligesom i den ”Fynske liga” så viser damerne også deres formidable evner på den tyske grøntsvær.

De viser overlegenhed, hurtighed samtidig med hårde men gode kampe og ender velfortjente i finalen. Finalen er tæt og hård. Tyskerne kommer først foran og langt det meste af kampen er Højby konstant bagud med 1-3 mål. På et tidspunkt spiller de lige op med tyskerne, og vi holder spændte vejret i håb om, at nu kommer den afgørende scoring fra Højby. Desværre udebliver den og vi må se os slået i finalen med 1 mål. Vi kan så glæde os over at damerne bliver flot nr. 2.

Det var vist meget godt damerne spillede kampene om lørdagen, da flere havde svært ved at forlade det godt tyske selskab senere lørdag aften. Hvilket betød sene eller skal vi sige tidlige sengetider for flere, som i den grad ikke var klar til en regulær håndboldkamp søndag, men snarere en god formiddagslur med efterfølgende masser af frisk luft.

Eftermiddagens spændende turnering af afsluttet og nu står det på bad og årets Neumünstermenu, der lige som traditionen foreskriver, består af dejlig buffet, der byder på;

- kyllingefilet
- pasta
- salat
- frikadeller
- flutes

I år er vejret med os og der er ikke VM i fodbold, så lørdag aften er helliget den traditionsrige aftenkamp mellem børn og voksne. Om kampen er helt retfærdig kan vist diskuteres – hvis vi spørger børnene så ja,

børnene får ekstra hjælp af velvillige dommere og de har ingen grænser for hvad de må lave af bissetricks og de kan være lige så mange de vil være. Der var oveni købet også en ekstra bold i spil på et tidspunkt og mere end én målmand i det mål, de voksne skulle score på.

Stakkels Lommer var lige ved at blive uskadeliggjort lørdag aften if. denne kamp og vi blev helt nervøse for om han ikke kunne spille søndag, for han mistede bogstaveligt pusten, da Claus Spedtsberg ville give ham et måske lidt for venskabeligt kram. Det Claus ikke vidste, var nemlig at Lommer fornylig havde bøjet sine ribben, så da han fik et ordentligt mandekram, så så vi Lommer ligge i græsset og vride sig noget i smerte. Heldigvis tog han det som en mand og var snart klar igen.

Senere lørdag aften var tyskerne som sædvanlig vært for de voksne ved øl og kümmerlinger – bare rolig, der var også voksne nok som tog sig af børnene – vore kære præsidentfrau Sille Kolle var med i år. Alle som kender Sille ved, at Sille normalt godt kan tage vare på sig selv og svare for sig. Men da tyskerne begyndte at henvende sig til hende, så blev Sille helt bleg og stille som en Østers, for hun skulle ikke nyde noget af at forsøge sig med tyske gloser – jeg tænker, det var et fag i skolen du skulle have gjort mere ved Sille.....

Solvejg var i sit gavmilde hjørne og lovede både guld og grønne skove til tyskerne – hun havde nemlig indkøbt en flaske af "De små Sure" som hun lovede dem et lille glas af søndag middag kl. 12. Men søndag middag, da tyskerne stod klar – der var Solvejg ikke klar, hun gik og gemte sig for dem, for hun var kommet til at dele lidt for flittigt ud af sin flaske lørdag aften, så hun kunne ikke holde sit løfte – UPS.

Søndag morgen stod tyskerne igen i år klar til at sige godmorgen kl. 08:00. Madmor Linda Elgaard havde sørget for at købe en flaske Gammel Dansk, så vi kunne få vores morgenbitter med tyskerne. Jeg håber tyskerne syntes det smager fantastisk, for det tror jeg nemlig ikke ret mange af os danskere syntes. Men det er jo en tradition og en god måde at starte dagen på og giver altid anledning til vi får lidt sjov ud at sikre ingen voksne får mulighed for at sige fra.

De unge gør klar til dagenes kampe – trænerne sørger for de får deres faste kamptøj og bliver klar. Første kamp indleder U12 drengene. Johannes får sig noget af et chok. De første tyske drenge han støder på udenfor er ca. 2 hoveder højere end ham selv og han udbryder noget frustreret

"hvad fa'en har de tænkt på, da de meldte os til, vi kan da ikke spille mod sådan nogen store nogen"

heldigvis viser det sig, at Johannes har taget fejl at nogle U16 spillere, så det er slet ikke de drenge de skal møde.

U12 drengene har både gode og knap så gode kampe. De starter flot ud og der bliver kæmpet og løbet til den helt store guldmedalje, dog desværre ikke nok til at få en guldmedalje. Men jeg er sikker på drengene lærte rigtig meget omkring sammenspil, for på en græsbane skal der virkelig løbes og spilles til hinanden hele tiden, hvilket de hurtigt vi luret af og mestrede rigtig flot.

Frederik stod som sædvanlig rigtig flot inde i målet og havde den ene superredning efter den anden. Specielt i sidste kamp så vi ham klare op til flere 100 % chancer og straffekast, som han parrerede som om det var det nemmeste i hele verden. Valdemar viste også stort overskud specielt i den sidste kamp og scorede en flot mål, der endda var med gevindskud – det skal lige siges at et gevindskud ikke bare sådan er til at lave og normalt først ses i seniorrækkerne, så drenge jeg er sikker på i nok skal rende med guld til næste år – i har i hvert fald vist i er rigtig godt på vej og vil give tyskerne endnu mere kamp til strengen til næste år. I gjorde i hvert fald det bedste i kunne i år, så godt kæmpet.

U14 pigerne var i år 1. års U14 og måtte bide noget i græsset, for tyskerne var lige et år mere rutinerede end Højbys piger, så der skulle kæmpes hårdt og indædt, hvilket i også gjort i rigtig stor grad og vi oplevede ikke på noget tidspunkt at i var ved at miste modet, selvom nogen af kampene var rigtig svære.

I formåede at bevare overskuddet og lavet nogle rigtig flotte mål. Aida i målet sørget også for mange rigtig flotte pragtredninger. Desværre rakte det i år ikke nok til medaljer, men jeg er også sikker på at i til næste år piger, vil vise tyskerne at det er jer, der skal stå på sejrsskamlen.

Vi kunne godt se på jer, i har et formidabelt sammenhold og forstår at hjælpe og støtte hinanden, samtidig med i glæder jer over hinandens små sejre. I sovesalen fik i også hurtigt lavet et populært hyggehjørne – i er nogle søde piger og det kunne vi også se på drengene, for de ville rigtig gerne være på jeres banehalvdel, selvom i til tider syntes de kunne være irriterende og drilagtige.

U14 drengene lagde hårdt ud i første kamp, som de vandt stort. De var så overlegne at Anders turde at vise én af sine piruetter, som han er så god til at lave til strandhåndbold. Der var mange hurtige opløb og alle var gode til at løbe med op – det var dog som om målet var fortryllet i 2. halvleg, da i brændte den ene store chance efter den anden, så puha det var godt i var så langt foran.

I anden kamp blev i dog noget overrasket, for i havde nok forventet at det næste hold var på samme niveau som de første i mødte, men der fik i jer godt nok en ubehagelig overraskelse og måtte se et nederlag i øjnene.

2. kamps nederlag, fik jer vist til at indse, at man ikke må gå ind til en kamp og tro den på forhånd er vundet, for hold da op hvor gav i den gas de resterende kampe. Der var tale om nogle meget intense kampe, der viste stort sammenspil, stærkt forsvar og stor opfindsomhed samt vilje til at ville vinde.

I var fra starten noget urolige for hvordan det egentligt skulle gå fordi jeres faste målmand er stoppet. Men heldigvis har i fået Sebastian tilbage på holdet, som meldte sig klar til at tage målvogterpladsen. Selvom Sebastian ikke rigtig har fået trænet denne sæson, så klarede han det rigtig flot med mange gode redninger.

Det blev rigtig spændende fordi i kom i semifinalen, hvor i havde en tæt og intens kamp om retten til at komme i finalen og spille om 1. pladsen. Desværre måtte i se jer slået i semifinalen, så finalekampen for jer blev om 3. og 4. pladsen. Her var i helt suveræne og vandt en flot 3. plads og pokal, som nu står og troner i pokalskabet i Højbyhallen.

U16 drengene viser i hele turneringen også flot håndbold. Der er tale om meget testosteronfyldte kampe med masser af spænding, flotte redninger fra Oliver. Drengene vinder stort set alle de indledende kampe og kvalificerer sig til semifinalerne.

Vi står alle spændte ude på sidelinjen, for hvilken kamp skal vi nu følge. Både U14 og U16 drengene skal spille semifinale samtidig. Heldigvis spiller ved siden af hinanden, så vi kan skæve til begge kampe. U16 drengenes semifinale udvikler sig til noget af en gyser, da der står uafgjort efter den ordinære spilletid. Så efter U14 drengene er færdige, er der ingen tvivl, vi skal nu sætte vores koncentration 100 % ind på at heppe på U16. Hold da op, vi tør næste ikke trække vejret, for luften er så propfyldt af 15-16- åriges drenges testosteron, energi, frustrationer, når noget ikke lige lykkedes eller når dommeren kommer med en dum kendelse. Højbytilskuerne lever sig lige så meget med ind i kampen og dagbogsskribenten må flere gange have fat i Hr. Würth og få ham til at dæmpe sine udbrud.

Drengene kommer ud i forlænget spilletid. Oliver tager den ene 100 % chance efter den anden inden i målet og vi kan se han er virkelige tændt, som en anden Landin. Hans medspillere lever sig lige så meget ind

i kampen og er helt oppe på tæerne, da den forlængede spilletid også ender uafgjort. Det er næste ikke til at holde ud med al den spænding.....

Så nu kommer den afgørende straffekastkonkurrence. Holdene skal på skift skyde straffe. Højby starter med at brænde det første mål. Puha, bare Oliver nu tager den og jaaaa det gør han til stor jubel. Sådan bliver det ved med at gå de første 3 bolde på skift brændes der både hos Højby og tyskerne. Men til sidst så viser det sig at tyskerne har trukket det længste strå og de vinder straffekastkonkurrencen og dermed pladsen i finalen om 1. pladsen, mens vores drenge skal i finalen og spille om 3. og 4. pladsen.

Drengene taber desværre finalen og må acceptere en 4. plads. Det var svært for drengene, for de var så tæt på at vinde semifinalen, men klø på igen til næste år drenge, så er jeg sikker på det er jer der trækker det længste strå.

Så er alle de spændende og intense kampe veloverstået og der er præmieoverrækkelse og fotografering inden det står på omklædning, bad, pakke tingene sammen og så aftensmad inden turen går retur til Danmark.

Oprydning og pakning af vores ting går lige så let og effektivt som indflytningen til sovesalen, så ca. kl. 20 ser vi en ryddet sal og alle sidder klar til afgang i bussen. Det varer ikke længe inde de første trætte sjæle lægger nakket tilbage og tager en velfortjent lur. Nogle sover mere stille end andre. Der skal ikke nævnes nogen navne, men vi kan vist rolig sige, ingen i bussen var i tvivl om, at Claus Spedtsberg var blevet træt og sov hele vejen hjem. Det passede stort set med at han åbnede øjnene da vi indtog den første rundkørsel i Højby, der traditionen tro skulle passeres ca. 4 gangen inden vi fortsatte videre til hallen.

Igen i år har vi haft en rigtig god tur takket været en velarrangeret tur af Claus Elgaard, veloplagte og engagerede trænere, spillere og bestyrelse, et madhold som tog en meget stor tjans med at sørge for alle blev bispist hele weekenden og sidst men ikke mindst så vil vi også sige tak til alle jer forældre, der har hjulpet med at bage boller og kage, stege frikadeller, kørt med som turister / hjælpere og til alle jer som har ladet os få lov at låne jeres søde børn hele weekenden, så vi kunne dele en rigtig god håndoplevelse med dem igen i år.

Vi glæder os til næste år til endnu en uforglemmelig tur til Neumünster.

skrevet af Linda R. Jacobsen